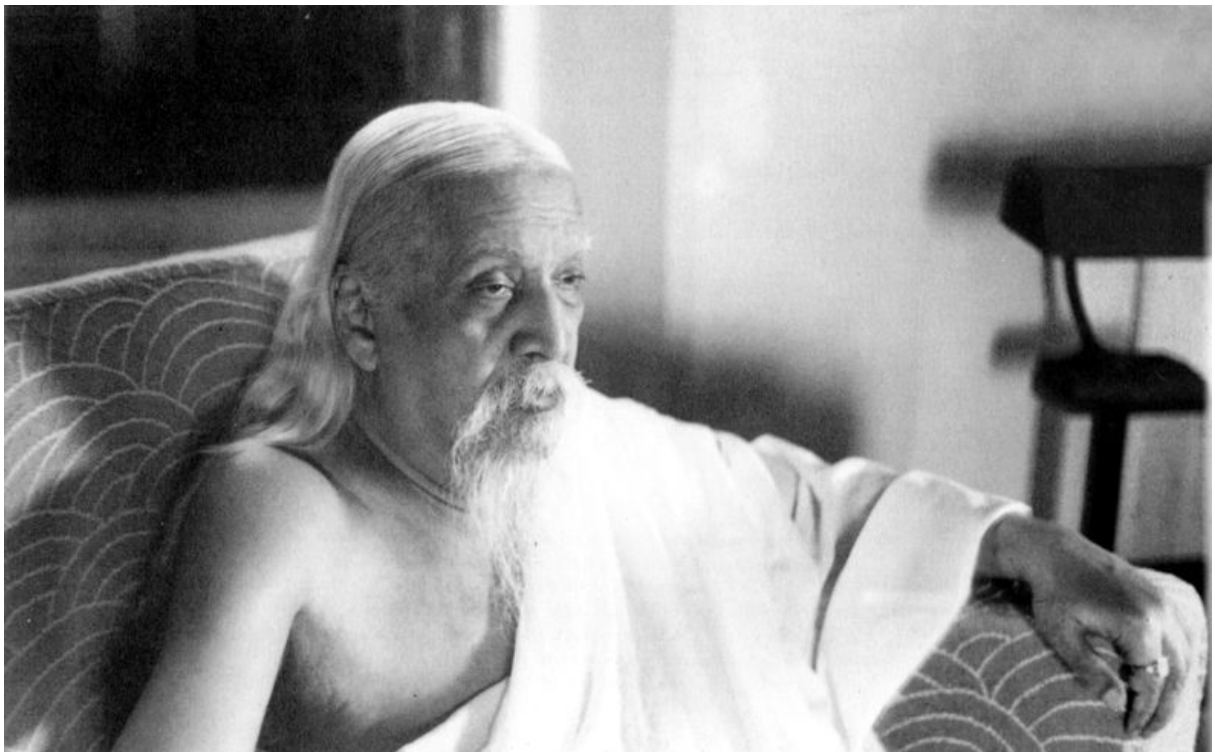

SAVITRI
Sri Aurobindo
Boek I Canto II De Inzet

Geschreven door Alok Pandey
Vertaald door Chris Duindam

BOEK EEN

Het Boek van Beginnen

Canto Twee De Inzet

Boek Een Canto Twee Openingsopmerkingen

Dit Canto is op zichzelf staand op vele manieren. Eerst zien we een kort overzicht van het leven van Savitri, in het bijzonder met betrekking tot de inzet, waar zij tegenover staat, dat de dood is van Satyavan. Het is interessant om op te merken, dat Savitri haar bestemming niet ziet als hoofdzakelijk een individueel probleem of uitkijkt naar een of andere tijdelijke of partiële oplossing. Zij gaat juist naar de wortels van de zaak en ontdekt er een kosmisch probleem in. Daarom moet de remedie ook zo compleet en radicaal mogelijk zijn. Dus hebben we in dit Canto, parallel lopend als het ware, het probleem van het menselijke leven, het enigma, dat de mensheid het hoofd biedt in haar reis door de Tijd, het raadsel, dat onze ziel het hoofd moet bieden met zijn geboorte in een materieel lichaam, de paradox van het leven, waar de harde werkelijkheden van de materiële wereld de dromen van de Geest probeert te verstikken. Het gewone gezichtspunt van deze paradox is, dat zo de natuur is van het aardse leven, en er kan niets aan gedaan worden, omdat onze ziel er aan onderworpen is door de onverbiddelijke wet van karma. Zijn enige hoop is om een weg te vinden om uit deze cyclus te komen, de enigmatische knoop door te snijden en eerder voorbij het raadsel te gaan dan het op te lossen. Maar Savitri is niet hier om het verleden te herhalen, maar om een nieuwe mogelijkheid naar beneden te brengen voor de toekomst. Zij is niet gekomen om nog een deur van ontsnapping te laten zien, uit de duistere en onverzoenlijke wet. Zij is gekomen om de Wet zelf te veranderen! In feite is Zij gezonden om het te doen, omdat Zij niemand anders is dan een incarnatie van de Goddelijke Moeder, juist het fontein van alle krachten, de Oorsprong van al het Vermogen, de Bron en baarmoeder van alle dingen. Aan het eind wordt ons een lumineuze hint gegeven, een samenvatting van het Nieuwe Pad, dat Zij uit het leven gaat kerven, de mogelijkheid van de mens om zijn bestemming hier te veranderen en te ontsnappen aan het net van karma en onderwerping aan de wet van duisternis, zelfs terwijl in het lichaam, hier op Aarde.

Beweging 1

De Rand van de Tijd p. 11-12

In de volgende enkele passages neemt Savitri een kijk naar haar leven tot dit punt. De Meester-dichter plaatst ook dingen in hun ware perspectief en niet zoals wij ze oppervlakkig zouden begrijpen.

Veel verbeeld verleden

Enige tijd, teruggetrokken in heimelijke velden van gedachten,
Bewoog haar denkvermogen in een veel verbeeld verleden
Dat weer leefde en zijn einde naderen zag:
Stervend leefde het onvergankelijk voort in haar;
Vergankelijk en vervagend voor vergankelijke ogen,
Onzichtbaar, een noodlottige geest van het zelf,
Droeg het de toekomst op zijn schimmige borst.

Evenementen, omstandigheden, gebeurtenissen, die plaats vinden in uiterlijke leven, hebben hun zaad en oorsprong vanbinnen. En zelfs, wanneer zij voorbij zijn, blijven zij voortbestaan in onze gedachten en gevoelens en herinnering, waarbij zij de toekomstige resultaten dragen van onze daden. Niets sterft werkelijk. Het leeft voort in een of ander onderbewust deel van onze Natuur. Zelfs, wanneer het verdwenen is uit het zicht, blijft de ervaring van het evenement en haar essentie in ons ingeprent. Deze inprentingen zijn hoofdzakelijk beelden en eerder toestanden van bewustzijn dan details.

Savitri's getuigende geest, die de Tijd overziet

Langs het ver terugvoerende spoor van vlietende gebeurtenissen
Keerde de stroom van aanhoudende uren weer,
En aan de oever van de mysterieuze rivier,
Bevolkt met welbemimde vormen, nu niet meer gezien
En de subtiele beelden van dingen, die waren,
Stond haar getuigende geest en overzag de Tijd.

De mysterieuze rivier is het onderbewuste geheugen, waar alles, dat ooit gebeurd is, opgeslagen is en bewaard. Het is een nauwkeurige recorder, die niets mist, iedere passerende verschijning of scene, ieder passerend gevoel en passerende gedachte, iedere impuls, die opkomt, alles wat we ooit waargenomen en gezien en gehoord en aangeraakt of gevoeld hebben, is er. Het is het opslagboek van de Tijd en liegt niet. Het ego-zelf verstoort ons geheugen door persoonlijke voorkeuren en afkeuringen en de lens van concepties en percepties, waardoor we dingen zien en begrijpen. Maar

de getuigende Geest ziet dingen precies, zoals ze zijn, zonder hen te verstoren met onze verlangens en voorkeuren. Vandaar, dat Savitri nu een kijk neemt naar haar verleden met de ogen van haar getuigende Geest voor een clou en een oorzaak en de genezing van deze crisis, die naar haar gekomen is in de vorm van een vijandig Lot. Het is de morgen van de dag, waarop Satyavan moet sterven, toen Savitri ontwaakte en beter naar alles keek, dat haar naar deze rand bracht.

Herinnering's hemelen

Alles, wat zij eens had gehoopt en gedroomd en was geweest,
Vloog haar adelaar-gevleugeld voorbij door herinnering's hemelen.

Savitri kijkt in haar verleden met haar zielvisie. Dit wordt naar ons overgebracht met gebruik van woorden als 'adelaar gevleugeld' (intuïtief zien), 'veelkleurige vlamme innerlijke dageraad' (psychische momenten), 'zonneklaar' (groter spiritueel licht). Wanneer ons denkvermogen naar dingen kijkt, doet hij het zo door de verstoringen van zijn eigen ideeën en concepties. Het vitale kijkt naar het leven door haar ervaringen van vreugde en verdriet, haar voorkeuren en verlangens, maar de ziel kijkt naar het verleden door een andere visie. Hij ziet zijn diepere betekenis, zijn innerlijke doeleinde, de werkelijke betekenis achter evenementen en omstandigheden.

Vastgeklampte vreugde onder de schaduw van doem

Zoals in een veelkleurige, vlamme, innerlijke dageraad,
Lagen haar leven's brede hoofdwegen en haar lieflijke zijpaden
In kaart gebracht voor haar zonneklare, registrerende blik,
Van het heldere land van haar kindertijd
En de blauwe bergen van haar hoogvliegende jeugd
En de paradijswouden en pauwenvleugels van Liefde
Tot vastgeklampte vreugde onder de stille schaduw van doem
In een laatste ommekeer, waar hemel een wedloop hield met hel.

Savitri overziet haar leven van de kindertijd door de jeugd en haar huwelijk en de verbinding van liefde, die nu bedreigd wordt door de bestemde slag van de Dood. Tot zover is haar leven gelukkig en prachtig geweest zonder een enkele bedroefde noot, zagezegd. Haar kindertijd en haar vroege jeugd is doorgebracht binnen mooie omgevingen, waar zij vertroeteld is door Schoonheid en Liefde. Maar nu heeft zij een punt bereikt, waar de schaduw van doem als een schaduw valt over haar gelukkige leven. Hier vindt zij zichzelf verscheurd tussen de hemelse vreugde van zijn met haar geliefde Satyavan en de toestand van wanhoop bij de mogelijkheid om hem spoedig te verliezen.

Twaalf gepassioneerde maanden

Twaalf gepassioneerde maanden leidden naar een noodlottige dag.

Deze enkele zin zegt het allemaal. Haar gepassioneerde en intense leven, vol van vreugde en liefde, lijkt snel een doodlopend eind te bereiken.

Het Uur van God

Een absolute, bovennatuurlijke duisternis valt
Op een mens soms, wanneer hij God dicht nadert:
Een uur breekt aan, wanneer alle Natuur's middelen falen;
Verdreven uit de beschermende Onwetendheid
En teruggeworpen op zijn naakte primaire behoefte,
Moet hij tenslotte zijn oppervlakte ziel afwerpen
En de ongeklede entiteit van binnen zijn:
Dat uur was nu over Savitri gevallen. (p.12 begint)

Er zijn momenten gereserveerd in het leven van allen, die bestemd voor een hoger leven, wanneer al hun natuurlijke ondersteuning en steigers snel en plotseling weggenomen lijken te worden. Dit zijn momenten, wanneer men niets heeft om zich aan vast te houden, behalve zijn geloof. Er zijn momenten, wanneer men de 'test van vuur' moet ondergaan, zodat, gereinigd en gezuiverd van alle vuil en onzuiverheid, de waarheid vanbinnen naar buiten zou kunnen schijnen en vooraan staan zonder de bedekking en verminderende bekledingen van onze natuur. Dit zijn momenten, wanneer alles, dat we koesteren, en waarin we ondersteuning zoeken, weggenomen wordt van ons en we tegenover een leegte gelaten worden, die juist ons bestaan lijkt te verzwelgen.

Sri Aurobindo noemt deze momenten het 'Uur van God'. Gedurende deze uren worden we omgeven door een ongebruikelijke (bovennatuurlijke) duisternis, die komt om te zuiveren en te versterken. De 'primaire behoefte' hier is de ware zekerheid, die alleen komt van de Goddelijke Aanwezigheid. De 'oppervlakte ziel' is het 'ego-verlangen-zelf', dat we foutief nemen als onszelf. We zijn, in deze absolute momenten, kaal gestript van al onze ego-verdedigingen en staan oog in oog met ons ware zelf.

Dat moment was nu aangekomen in het leven van Savitri, geconfronteerd met de Dood van haar geliefde en de slag van het vijandige Lot.

Een moment van keuze

Een punt had zij bereikt, waar leven vergeefs moet zijn,
Of, in haar wakkere ongeboren element,
Moest haar wil haar lichaam's noodlot tenietdoen.

Savitri stond op een cruciaal kruispunt in haar leven. Ofwel moet zij bezwijken onder het Lot en daarbij haar geliefde zien sterven. Het zou nogmaals het leven vergeefs laten lijken, omdat niets, dat waar is en mooi, hier kan voortduren. Het zou de dromen vernietigen van een ideale liefde en foutloos geluk, dat de ziel koestert voor het ras. Of anders kan Savitri de uitdaging aannemen van Bestemming en Dood en Doem bevechten.

Natuurlijk is de 'wil, die ongedaan moet maken' niet alleen maar een wensdenken of mentale wil, maar de centrale wil van onze ware individualiteit, de ware persoon vanbinnen. Deze wil, deze bewuste keuze, zal de deur van Bestemming openen, die leidt naar een set van ervaringen of een andere, een set van omstandigheden of een andere.

Slotopmerkingen

Dus zien we dat, terwijl Savitri staat op de rand van een cruciale Tijd en haar leven zover overziet. Ze staat tegenover een enorme keuze, een keuze, die alleen de zeldzame en sterke ziel kan nemen. Het is een moment van bestemming voor haar. Zij moet ofwel zwichten, zoals alle menselijke wezens, voor het oordeel van het lot of anders in haar het vermogen ontwakken, dat de bestemming kan veranderen. Dit is de keuze voor haar.

Maar wat is dit lot werkelijk, de slag van de omstandigheden, die ons leven volgen? We zien dit in de zinnen, die volgen.

De wet van Karma en de boekrol van bestemming p. 12

Door de passages, die volgen, geeft Sri Aurobindo ons een snelle kijk naar Bestemming, terwijl zij werkt onder de wet van karma. In het proces geeft de Meester-dichter ons een hint van wat Savitri moet doen om het anders 'onvermijdelijke' lot te veranderen, dat op ons allen jaagt, alsof gebonden aan ons leven door onzichtbare verbindingen en ongeziene draden.

Het juk van de Tijd

Want alleen het ongebooren geest's tijdloze vermogen
Kan het juk optillen, opgelegd door geboorte in Tijd.

De ongebooren geest is het Transcendente Goddelijke, die boven het spel staat van Tijd en Ruimte. Alleen, wanneer de individuele ziel het tijdloze Universele en het transcendentale Goddelijke heeft ontdekt, en in staat is om Zijn interventie te roepen van Boven, kan hij bevrijd worden van het juk van de Tijd, dat in essentie een 'wet van oorzaak en gevolg' is, die in beweging is gezet door bemiddeling van Karma. Maar de Genade kan Karma volledig oplossen en ons vrij maken.

Het Zelf, dat dit beeld van het zelf bouwt

Alleen het Zelf, dat dit beeld van het zelf bouwt,
Kan de vaste, eindeloze lijn slechten,
Die deze veranderende namen verbindt, deze talloze levens,
Deze nieuwe, vergeetachtige persoonlijkheden
En houdt nog altijd in onze bewuste handelingen verborgen
Het spoor van oude, vergeten gedachten en daden,
Het legaat onteigenen van onze begraven zelden,
Het bezwarende erfgoed van onze verdwenen vormen,
Blind geaccepteerd door het lichaam en ziel.

Ons ego-zelf is een tijdelijk middel, dat geschapen is door de Natuur voor haar inferieure spel. Erachter is het ware Zelf, dat inderdaad een vertegenwoordiger is van het Goddelijke. Het ego-zelf is een formatie, die verandert van geboorte tot geboorte, terwijl hij verschillende persoonlijkheden aanneemt en namen gedurende vele levens. Hij lost op bij de dood, maar het ware Zelf houdt het essentiële verslag van iedere ervaring. Hij houdt binnen zichzelf de curves van voorbije inspanningen en ook het zaad-schrift van onze toekomstige levens. De voorbije lijnen en curves van bestemming, de routes, die we ondernomen hebben, de groeven, waardoor we gelopen zijn, trekken ons om hetzelfde patroon te volgen. Er is ook een stress van het verleden om onze niet beëindigde curves van bestemming te completeren. Dit is de ketting van karma, die ons gehaakt en gebonden houdt aan een verleden, dat we

niet meer herinneren en nog in beweging moeten zetten door onze gedachten en daden.

Toch is er nog een reddende Genade, het is de Goddelijke Aanwezigheid vanbinnen, die ons kan bevrijden van deze rigide ketting en gebondenheid aan de Onwetendheid, de bron en geheime oorzaak van lijden en pijn.

Een eens levend verhaal

Een episode in een niet herinnerde vertelling,
Haar begin verloren, haar motief en plot besloten,
Een eens levend verhaal heeft ons huidige lot
Voorbereid en gemaakt, het kind van voorbije energieën.

Ons ene enkele levenstijd is eenvoudig een hoofdstuk in een groot volume van het Boek van het Leven, dat zichzelf altijd aan het ontvouwen is in een geheime continuïteit. Maar we zijn verloren in het hoofdstuk voor ons, terwijl we dat verslag vergeten van alles, dat voorbij gegaan is. Niets is werkelijk dood, het blijft zijn invloed uitoefenen op ons, een gevarieerd aantal temperamenten en tendensen van de natuur, die ons in zekere richtingen trekken.

De vastheid van kosmische volgorden

De vastheid van de kosmische volgordes,
Vastgemaakt met verborgen, onvermijdelijke verbindingen,
Moet zij onderbreken, haar verleden losmaken door haar zielskracht
Een blok op de Onsterfelijke's weg,
De grond vereffen en haar lot opnieuw vormen.

De vastheid van de kosmische Volgorden is wat in India 'de Wet van Karma' genoemd wordt, de wet, die omhoog komt juist als gevolg van de natuur van het leven. Er is, opstijgend van het hart van eenheid, een draad van onderlinge verbondenheid en als consequentie onderlinge afhankelijkheid tussen iedere 'ogenshijnlijke gescheiden eenheid van leven'. Vandaar dat iedere vrijlating van energie, ofwel als gedachte of gevoel of impuls of actie in werkelijkheid een uitwisseling is en een corresponderende consequentie brengt. Echter om vooruit te gaan moeten we vrij breken uit dit web van de lagere natuur en haar onwetende transacties, waarin onze levens gevangen zijn. Er is in de mens het vermogen, dat zo kan doen. Het resideert in zijn ziel, waarvan hij normaal onwetend is. Dit is het werk nu voor Savitri, een werk, dat een weg zal kerven voor de mensheid van morgen.

Slotopmerkingen

Dus zien we hier een korte schets van de karmische wet en het eerste geheim om uit haar grip te komen. Het is onze geheime ziel vinden en er door leven.

Er kan echter opgemerkt worden, dat de karmische wet, zoals hier beschreven, niet de hele waarheid ervan is. Sri Aurobindo zou op dit onderwerp van Lot en Karma en de Wet van Onwetendheid zeer gedetailleerd terugkomen in Boek Zes (Het Boek van het Lot).

Een Kosmische Strijd p. 12-13

Savitri heeft de wet van Onwetendheid alleen geaccepteerd, zodat zij hem kan veranderen. Zij heeft toegestemd om neder te dalen in een wereld, die gebouwd is door de Dood om het zo te transformeren in een wereld van Goddelijke Leven. Zij is gewapend gekomen met de vermogens om de grimmige strijd het hoofd te bieden met de Dood in zijn eigen leugen. Een van de grote moeilijkheden echter is de wet van karma, die de mens dwingt om gebonden te blijven aan het wiel van bestemming en te schommelen tussen de dualiteiten zonder ooit ware vrijheid te vinden. Met de menselijke weerstand aan de ene kant en de vermogens van Duisternis, die de kosmos behoudt aan de andere kant, is het inderdaad een kosmische oorlog, die zij moet voeren.

De strijd met de Nacht

Een samenspraak van de oorspronkelijke Goden
Terwijl zij elkaar ontmoeten aan de grenzen van het onbekende,
Moet het debat van haar ziel met het belichaamde Niets
Bevochten worden tegen een gevaarlijke, schemerige achtergrond:
Haar wezen moet zijn vormeloze Oorzaak tegemoet treden,
Tegen het universum haar enkele zelf wegen.

Savitri is gewapend gekomen met het vermogen van de Goden, die resideren in haar ziel. Zij moet neerdalen in de put van Duisternis met deze vermogens en worstelen met de vermogens van de Dood, die hun wortels hebben in het Onbewuste. Zij moet het alleen doen, het hoofd bieden aan de weerstand van het hele universum, dat onder de invloed is van het Onbewuste en haar vermogens van Dood, Valsheid, Onbewustheid en Duisternis.

De kale bergtop en de wereld's doodgrot

Op de kale bergtop, waar het Zelf alleen is met de Leegte
En leven geen betekenis heeft en liefde geen plaats om te staan,
Moet zij haar zaak bepleiten op de rand van uitsterven,
In doodgrot van de wereld leven's hulpeloze reis handhaven
En het recht verdedigen om te bestaan en lief te hebben.

Om de wet te veranderen, moet Savitri juist het huis binnengaan van de Dood en de Dood overtuigen om leven toe te laten en liefde te laten opbloeien op aarde. Noch liefde, noch leven's vermogens kunnen daar enige claim maken. De duistere schaduw is ontoegankelijk voor de roep van het leven en de gewone menselijke liefde. Savitri is echter gewapend gekomen met het vermogen van Goddelijke Liefde,

die alleen de victorie kan winnen.

Natuur's strenge economie

De strenge economie van de Natuur moet veranderd worden;
Zij moet kwijtschelding verkrijgen van de boeien van het verleden, (p.13 begint)

Een oude rekening van lijdende uitputting,
Uit de Tijd de ziel's lang vereffende schuld schrappen
En de zware slavernijen van de Karmische Goden,
De langzame wraak van de onverzoenlijke Wet
En de diepe behoefte van universele pijn
En harde opoffering en tragisch gevolg.

De balans van de Natuur is inderdaad streng. Zij is 'amoreel' en Uitgestrekt en handelt vaak zonder zorg over het leven en de pijn van een individu en het lijden, dat zij ondergaan, zelfs, terwijl zij voortgaat naar haar ongezien doel. Enige inspanning om haar gevestigde regels van het spel te veranderen, wordt tegemoet gekomen met een weerstand van voorbije gewoonten en patronen, de karmische energieën, die we in beweging gezet hebben, die vermenigvuldigen, als zij beweegt en wederkeert, prikkelen ons om dezelfde fouten steeds weer te doen (samengestelde schuld). De karmische wet, zoals elke wet, spaart je niet, omdat je er onwetend over was, zij slaat je desalniettemin terug. De enige manier om haar te matigen is door boetedoening, dat branden is in een vuur van zuivering en opoffering. Geen tranen, maar opoffering beweegt de kosmische vermogens. De kern ervan is, dat zolang de mens werkt onder het juk van de onwetendheid, hij noodzakelijkerwijze moet gaan door pijn en fouten.

De ziel's ontmoeting met de Dood

Uit een tijdloze barrière moet zij breken,
Met haar denkende diepten Leegte's monsterlijke zwijgen doordringen,
In de eenzame ogen kijken van de onsterfelijke Dood
En met haar naakte geest de Oneindigheid's nacht meten.

Dit zijn krachtige zinnen, die de natuur openbaren van het werk van Savitri. Het vermogen om te strijden met de Nacht kan alleen gevonden worden voorbij de barrières van het kosmische bewustzijn. Savitri moet er voorbij gaan en in het aardse spel een nieuw en groter Vermogen brengen van het niet Manifeste. Het is dit Vermogen, waarmee zij de uitdaging van de Dood moet confronteren en triomferen over zijn duisternis, die de menselijke ziel en het aardse leven gevangen houdt onder zijn schaduw. Alleen het transcendente Supramentale Vermogen kan zijn wet

vernietigen en hier op aarde een nucleus creëren van een supermensheid, die bevrijd is uit de greep van onwetendheid en verdriet.

Slotopmerkingen

Na ons een korte rekenschap gegeven te hebben van de karmische wet, die de hele mensheid in haar greep houdt bij de neus van Onwetendheid, openbaart Sri Aurobindo aan ons het geheim, dat ons zou bevrijden van haar klauwen. Maar de mens kan het niet op zichzelf doen. Daarom is Savitri gekomen om de deuren te openen naar een Nieuw Vermogen, een Vermogen van voorbij de kosmische Onwetendheid, een Vermogen, dat behoort bij het Transcendente Goddelijke en zich nog niet gemanifesteerd heeft in de schepping. Gewapend met dit Vermogen moet Savitri binnengaan in de put van duisternis en valsheid en dood en worstelen met de krachten, die de onverzoenlijke wet bewaken.

De Kracht van Stilte p. 13-14

We weten nu de werkelijke natuur van het werk van Savitri. Het is om een nieuwe werking te brengen in het kosmische gebied. Te zeggen, dat het geen gemakkelijk werk is, zal een understatement zijn. In feite is het een werk, dat nooit eerder geprobeerd is, behalve misschien gedeeltelijk. Mystici, die een glimp hebben gehad van het 'Voorbije' hebben geprefereerd om te ontsnappen aan de wet en soms de weg ook aan anderen te laten zien. Zonder twijfel is het een soort victorie, maar een gedeeltelijke. Maar om de dood terug te brengen is om letterlijk de bordjes te verhangen in het domein van de dood, waar hij vrijelijk regeert, geholpen door de kosmische krachten, die geboren zijn uit Onwetendheid. Waar en hoe vond Savitri de kracht en het Vermogen te ontwaken om zo te doen? Hier hebben we een korte omschrijving van de plaats, die de Goddelijke Moeder koos voor haar tapasya, een ruimte, die paste bij haar innerlijke stemming en haar hielp te groeien naar de hoognodige stilte, die een deur opent vanbinnen en Boven. De actuele natuur van haar tapasya, de yoga van Savitri, wordt veel later beschreven in Boek zeven. Hier hebben we alleen een glimp van de zetel van haar tapasya, die zelf erg inspirerend is.

Het grote en pijnlijke moment

Het grote en pijnlijke moment was nabij.

Nogmaals verbindt Sri Aurobindo ons, nadat hij ons een diepere achtergrond gegeven heeft en de zaken en krachten en wezens, die er bij betrokken zijn, ons met het huidige moment, het moment, waarin de sterken getest worden met vuur. Het is een groot en pijnlijk moment, een moment van crisis, wanneer de schaduw van de Dood groot opdoemt over Savitri. Zij moet ofwel zwichten voor de Schaduw of haar bevechten en overwinnen.

Inderdaad zijn alle momenten van crisis ook momenten, waarin we kunnen rijzen naar een buitengewone grootheid in ons leven, wanneer we dat willen.

Een gepantserd bataljon marcherend naar zijn ondergang

Als een gepantserd bataljon marcherend naar zijn ondergang
Gingen de laatste, lange dagen voorbij met zware tred,
Lang maar te snel voorbij, te zeer nabij het einde.

De subjectieve ervaring van de tijd is verschillend en hangt af van onze innerlijke psychologische conditie. Sri Aurobindo vergelijkt de laatste enkele dagen van Savitri voor de bestemde ene als een legerbataljon, dat marcheert naar zijn doem met

vermoeide voeten. Iedere dag is voor haar een kostbaar blad, dat gescheurd is uit het boek van de Tijd. Toch maakt deze voorkennis haar niet angstig of bezorgd, maar wapent haar alleen met een grotere kracht om het hoofd te bieden en te overwinnen.

Haar gewapende geest.

Alleen te midden van beminde gezichten,
Gewaar tussen onwetende, gelukkige harten,
Hield haar gewapende geest de wacht over de uren,
Luisterend naar een voorziene, geduchte voetstap
In de besloten schoonheid van de onmenselijke wildernis.

Hier vergelijkt Sri Aurobindo Savitri weer met een eenzame soldaat, die de hele dag en nacht waakzaam blijft, terwijl hij gewaar is van de naderende doem. Hij blijft wakker en houdt de wacht over de geliefden. Zo is de innerlijke toestand van de Avatara, die kalm blijft en waakzaam om het naderende gevaar af te weren, dat op het punt staat om het menselijke lot te verduisteren. Niemand kent de naderende calamiteit of de strijd en blijven gelukkig, terwijl zij niet weten, dat zij het te danken hebben aan het altijd waakzame oog van de Geïncarneerde Genade.

De wereld onwetend, stond zij voor de wereld

Als een strijder in stille, verschrikkelijke listen,
De wereld onwetend, stond zij voor de wereld:
Geen helper had zij om de Kracht van binnen te redden;
Er was geen getuige, die keek met aardse ogen;
De Goden boven en de Natuur alleen beneden
Waren de toeschouwers van die machtige strijd.

Stil en Sterk in haar ziel kwam Savitri gezonden als een kracht van God om te wereld te redden tegen de toestroom van krachten van duisternis en dood. Niemand wist, hoe zij aan het gevaar ontsnapten, behalve de hoge Goden, die haar assistenten zijn in het kosmische werk, en de Natuur, in wiens gebieden de enorme strijd gevoerd werd. De mens in zijn Onwetendheid draagt eenvoudig de vruchten van de komst van de Avatara, niet bewust van de handen, die het getij van de Tijd keerden en de beschaving redden van een op de hand zijnde catastrofe. De strijd van Savitri met de dood voor het leven van Satyavan wordt daarom een krachtig symbool van het gevecht van de Goddelijke Moeder voor ons lichaam en zielen tegen alle krachten, die proberen ons te knechten en ons gebonden te houden aan de heerschappij van duisternis en valsheid en dood.

De Grimmige Heuvels

Rondom haar waren de grimmige, naar de hemel wijzende heuvels,
En de groene, ruisende uitgestrekte diepgedachte wouden
Fluisterden onophoudelijk hun gedempte betoveringslied.

Terwijl zij midden in de natuur bleef, had Savitri veel dingen geleerd van dit occulte contact en haar innerlijke handel met het leven. Zij onderging een innerlijke tapasya (soberheid), die past bij haar uiterlijke omgeving.

Bestemming's afgezonderde toneel

Een dicht, schitterend gekleurd, in zichzelf verzonken leven,
In de levendige, smaragdgroene eentonigheid van bladeren gehuld
En bezaaid met gevlekte zonnestralen en vrolijke bloemen
Ommuurde het afgezonderde toneel van haar bestemming.

Savitri was voorbereid voor haar rol midden tussen de schoonheid van de materiële Natuur. Zij had de stille hermitage, waar Satyavan met zijn ouders woonde, veranderd in een plaats van samenkomst om haar hoogste krachten te ontwaken. Wanneer wij zijn gevuld met het goddelijke bewustzijn, dan begint alles en iedere plaats mooi te lijken en een middel om de mysteriën van het Goddelijke te ontfouwen.

De statuur van haar Geest

Daar was zij opgegroeid tot de gestalte van haar geest:
Het genie van de titanische stiltes,
Haar ziel onderdompelend in zijn weidse eenzaamheid,
Had haar haar eigen naakte werkelijkheid getoond (p.14 begint)
En haar met haar eigen omgeving verbonden.

Om te groeien naar het volledige statuur van onze zielen hebben we tijd nodig en afzondering van alle verstoringen van de wereld, die ons verdrinken. Terwijl zij haar stille diepten exploreerde in die prachtige ruimte, onaangeraakt door menselijk geluid, groeide Savitri wijd en sterk, gedrenkt in de stilte van de materiële natuur om haar heen.

Het vermogen van eenzaamheid

Zijn eenzaamheid vergrootte haar menselijke uren

Met de achtergrond van het eeuwige en unieke.

Er is een vermogen in eenzaamheid. In eenzaamheid kunnen we onze grootste fonteinen ontdekken van Kracht. In eenzaamheid kunnen we veel gemakkelijker afstemmen op de stilte van het Zelf. In eenzaamheid kunnen we onze kennis en vermogen aanwenden. In eenzaamheid kunnen we gewaar worden van de eeuwige Geest, die broedt achter dingen.

Het zware raamwerk van mensen's dagen

Een kracht van overgebleven, directe noodzaak
Reduceerde het zware raamwerk van mensen's dagen
En zijn overladen massa uiterlijke behoeften
Tot een eerste smal gebied van simpele, dierlijke wensen,
En de machtige woestheid van de primitieve aarde
En de broedende veelvuldigheid van de geduldige bomen
En de mijmerende, saffieren vrijheid van de lucht
En het plechtige gewicht van de langzaam passerende maanden
Hadden in haar een diepe ruimte gelaten voor gedachten en voor God.

De moderne met denken gebouwde beschaving heeft ons belast met kunstmatige behoeften, die veel van onze tijd en energie absorberen. In contrast daarmee is er een leven van eenvoud, dat geleefd wordt midden in de schoonheid van de fysieke Natuur. In zijn drang voor comfort en geraffineerdheid heeft ons denkvermogen alles, zelfs de hoofdzakelijke handeling van het dagelijkse leven, gecompliceerd gemaakt. In contrast daarmee zien we, hoe schepsels gefloreerd hebben in de opperste eenvoud van de natuur voor de komst van de mens. In contrast daarmee had Savitri in die afgezonderde hermitage tijd om de hoogste mysteriën van het bestaan te beschouwen.

Stralend proloog

Daar werd de stralende proloog van haar drama geleefd.

Zo spendeerde zij haar dagen, terwijl zij zich voorbereidde voor het uur van de fatale slag, terwijl zij zich binnenwaarts onderdompelde in lumineuze diepten.

Een plek voor eeuwigheid's voetstap op aarde

Een plek voor eeuwigheid's voetstap op aarde,

Gelegen in het kloosterlijke verlangen van de wouden
En aanschouwd door aspiratie van de pieken,
Verscheen door een goudgekleurde opening in de Tijd,
Waar de luisterende stilte het ongesproken woord voelde
En de uren vergaten te verstrijken naar verdriet en verandering.

Er is een stilte in de fysieke natuur, waardoor men de Eeuwige Aanwezigheid kan voelen, die verblijft achter de schepping. Men kan, in zulke ruimten, de aspiratie voelen van de bergtoppen, het smachten voor Licht binnen de bomen en, wanneer men zichzelf verbindt met dit smachten, verdriet vergeten en de last van de Tijd. Dus drong Savitri, geleid door de hoogste inspiratie van haar hart, door voorbij de Tijd en trok haar kracht van een nog ongebooren Kracht, besloten in de hogere hemisfeer.

Slotopmerkingen

Dit is de eerste korte hint, gegeven door de Meester-dichter Sri Aurobindo over de tapasya van Savitri, die haar wapende en voorbereidde om de eerste uitdaging van Bestemming aan te nemen en de geest van de Dood het hoofd te bieden met een wil om te overwinnen.

De Alchemistische Energie van Liefde p. 14-16

Openingsopmerkingen

Savitri is gewapend gekomen met goddelijke Vermogens om haar moeilijke goddelijke missie te volbrengen van de transformatie van de aarde en de mensheid en hen te bevrijden van de greep van Onwetendheid en Dood. Van alle vermogens, die zij belichaamt, is Liefde de meest potente. Geen liefde, zoals wij menselijke wezens het begrijpen, maar de Goddelijke Liefde, de allerhoogste Liefde, die zonder enige noodzakelijke voorwaarde is en stroomt van de Schepper naar de duisterste diepten van de schepping om de materie te redden en te verlossen. Savitri is een belichaming van deze almachtige Liefde. Wat volgt, is een levendige beschrijving van het innerlijke wezen van Savitri, dat deze almachtige transmuterende vlam van Liefde zou kunnen herbergen.

Het wonder van de eerste nederdaling

Hier kwam, met het plotselinge, dat goddelijke komsten hebben,
Het wonder herhalend van de eerste nederdaling,
Tot verrukking brengend de saaie aardse omtrek,
Liefde naar haar, die de schaduw verborg, de Dood.

Liefde is het eerste vermogen, dat naar voren sprong vanuit de Allerhoogste om de schepping te redden van de duisternis, waarin zij zich gedompeld had. Haar eerste effecten op de materiële natuur zijn geweest om schoonheid te ontwakken en Vreugde in de schepping. Deze Liefde kwam naar Savitri en erachter verborgen kwam de schaduw van de Dood, mogelijk met de hoop op zijn transformatie.

Liefde's volmaakte altaar

Wel zou hij in haar zijn volmaakte altaar kunnen vinden.

Liefde probeert zichzelf op aarde te belichamen. Zij verblijft in het hart van de schepping om midden tussen onbewustheid, duisternis en kwaad te werken om hen voor transformatie voor te bereiden. Zij werkt normaal van vanachter, verstoord en misvormd door de vormen, die zij bewoont. Het is niet gemakkelijk om haar directe aanraking te ontvangen. Zij heeft een zekere graad van wijsheid en kracht en ontvankelijkheid nodig om deze Vlam te behouden. In Savitri echter heeft Liefde haar volmaakte altaar gevonden.

Een weerlicht van de hoogten

Sinds eerst de aardewezen's hemelwaartse groei begon,
Door heel de langdurige beproeving van het ras,
Droeg nooit een zeldzamer schepsel zijn straal,
Die brandende test van de godheid in onze delen,
Een weerlicht van de hoogten op onze afgrond.

Liefde is een vermogen, dat neerdaalt van de hoogten als een weerlicht, dat alle barrières verlicht en verbrandt, die tussen ons en het Goddelijke staan. Men moet niet alleen volledig onzelfzuchtig zijn en vol van zelfgave, maar volledig vrij van het ego om in staat te zijn om deze machtige Vlam te behouden. Het is een schacht van Licht, een schacht van Vuur, die uiteindelijk iedere muur van scheiding verscheurt en verbrandt, die gebouwd is door het ego en de Onwetendheid.

Nobelere soort

Alles in haar wees naar een nobelere soort.

Nog eens vat Sri Aurobindo, op zijn opmerkelijke manier, in een korte en krachtige zin, het wezen van Savitri samen, haar natuur zogezegd. Al haar bewegingen, gedachten, gevoelens, impulsen, wil en acties ontspringen aan een uitgestrektheid en een hoogte voorbij ons bereik.

Ontmoeting van Aarde en Hemel

Nabij de aarde's weidsheid, vertrouwd met de hemel,
Verheerlijkt en gezwind vloog haar jonge wijdziende geest,
Reizend door de werelden van pracht en kalmté
Over de wegen van het Denken naar ongebornen dingen.

Liefde is de brug, die de twee gescheiden hemisferen van de schepping verbindt. Dit Vermogen brengt in de schepping de Transcendente Genade. Savitri, die zichzelf is, wordt de brug tussen de Aarde, gelijk zij een aards lichaam heeft aangenomen en de Hemel, vanwaar zij nedergedaald is en intiem mee is. Alles is haar wezen is rustig en wijd en lumineus en vrij. Zij is geboren om de grotere Glories van de Geest naar beneden te brengen, die zich nog niet op de Aarde gemanifesteerd hebben.

Volmaakte vereniging van Wijsheid en Wil

Vurig was haar evenwichtige, nimmer aflatende wil;
Haar denkvermogen, een zee van witte oprechtheid, (p.15 begint)
Gepassioneerd in stroom, had geen enkele troebele golf.

Oprechtheid en een eenpuntige wil gaan samen. Wanneer onze natuur rustig is en vrij van de onophoudelijke schreeuw van verlangen, wanneer we eenpuntig en oprecht zijn in onze aspiratie voor de Waarheid, alleen dan kunnen we sterk genoeg zijn om het Vuur van de Liefde te behouden. Dat is Savitri ons komen leren, om zuivere en volmaakte instrumenten van Goddelijke Liefde te worden, die alleen de Aarde kan genezen en helen van alle lijden en kwaad.

De ritmes van Waarheid en de Nieuwe Manifestatie

Als in een mystieke en dynamische dans
Beweegt zich een priesteres van smetteloze extases,
Geïnspireerd en bestuurd vanuit Waarheid's openbarende gewelf,
In een of andere profetische spelonk van de goden,
Een hart van stilte in de handen van vreugde,
Bewoond door rijke, scheppende hartslagen,
Een lichaam als een parabel van de dageraad,
Dat een nis geleek voor gesluierde goddelijkheid
Of een gouden tempelpoort naar verder liggende dingen.

De mystieke en dynamische dans is de dans van de Nieuwe Manifestatie, de Nieuwe Schepping, die Savitri is komen vestigen. Het is een schepping, gebaseerd op Waarheid met Zaligheid als haar doel. Juist nu worden we beheerst door valsheid en kunnen daardoor alleen de gemengde zak ervaren van vreugde en verdriet, geluk en lijden. Maar Savitri is gekomen om deze wet van een pijnlijke evolutie te veranderen. Zij heeft een nieuw ritme van Waarheid gebracht in het aardse spel. Haar lichaam is de brug tussen de huidige nacht, waar de beschaving lijkt door te gaan, en de toekomstige dageraad, die op haar uur wacht. Door materie te bedekken met het gouden supramentale Licht, bereidt zij de Aarde voor op een lumineuze en gouden toekomst, die verzegeld is voorbij de huidige limieten van de aarde en de mensheid.

Supramentale schoonheid, die zich manifesteert in de vorm

Onsterfelijke ritmen heersten in haar tijd-geboren schreden;
Haar oogopslag, haar glimlach wekten een hemelse besef
Zelfs in aardestof en hun intense heerlijkheid,
Goot een hemelse schoonheid over 's mensen levens.

Wat zij ook deed, waar zij ook keek, daar goot Zij Goddelijke Liefde en Heerlijkheid en opende voor de mens de deuren naar het Goddelijke.

De wijde zelfgave van Liefde

Een wijde zelfgave was haar ingeboren handeling;
Een grootmoedigheid als van de zee of de hemel
Omhulde met haar grootsheid alles wat kwam
En gaven een besef als van een vergrote wereld:
Haar vriendelijke zorg was een milde, weldadige zon,
Haar hoge passie een blauwe hemel's evenwicht.

Alleen Goddelijke Liefde kan zichzelf zo natuurlijk geven en toch haar Stralen temperen naar de behoeften van een en allen. Zodanig is de liefde, die door het wezen van Savitri stroomt; zodanig is haar lieflijkheid en zorg voor alle schepselen. Allen, die aangeraakt worden door deze liefde en er open voor zijn, voelen, alsof zij omgeven zijn door en verheven worden naar de hoogten van hun mogelijkheden. Haar liefde maakt geen onderscheid, zoals de Hemel geen onderscheid maakt in het geven van haar Licht. Alles, wat nodig is van ons, is een opening en ontvankelijkheid voor deze Liefde, die Savitri is komen vestigen hier op Aarde.

Een haven van Veiligheid en prachtig zacht verpozen

Zoals een ziel zou kunnen vliegen als een gejaagde vogel,
Met vermoeide vleugels ontkomend aan een wereld van stormen,
En een stil bereik als een herinnerde boezem,
In een haven van veiligheid en prachtig zacht verpozen
Kon men het leven terug drinken in stromen van honingvuur,
De verloren gewoonte van geluk herontdekken,
Haar heldere natuur's glorieuze ambiance voelen,
En zich tooien met vreugde in haar warmte en kleur's regel.

Deze wereld is een wereld van lijden en pijn, waar de menselijke ziel voortdurend in oorlog lijkt te zijn tegen kosmische krachten, die zijn vooruitgang tegengaan. En toch is er een veiligheid, een soeverein toevluchtsoord, dat toegankelijk is voor allen, die geloof hebben. Het is toevlucht nemen in de Goddelijke Moeder, die beschermt en

bijstaat, ons de Vrede en Vreugde geeft, die ons geboorterecht is.

Het is een opmerkelijk mooie passage, die het vermogen van Compassie en Liefde beschrijft, die Savitri naar de aarde heeft gebracht.

Een wezen van Compassie en Liefde

Een diepte van compassie, een verstild heiligdom,
Haar inwaartse hulp ontsloot een poort in de hemel;
Liefde in haar was ruimer dan het universum,
De hele wereld kon toevlucht nemen in haar enkele hart.

Savitri, de geïncarneerde Goddelijke Moeder is vol van Compassie voor alle schepselen. Haar Liefde is de sleutel tot de voortgang van de mens en verdere opstijging. Haar Liefde opent een deur naar de Glories van de Geest, in afwachting van onze ontdekking. Niemand is een balling in Haar hart, niemand is verstoken of verweesd van Haar Liefde, niemand is veroordeeld of gestraft. Allen, die zichzelf kunnen openen door geloof, kunnen beschutting vinden in Haar uitgestrekte Hart en opstijgen naar Schoonheid en Licht en Waarheid en Zaligheid.

We zouden kunnen toevoegen, dat met de huidige incarnatie van de Goddelijke Moeder en de actie van Sri Aurobindo, die de geheimen voor ons openbaart van de incarnatie van de Goddelijke Moeder door Savitri, haar actie zelfs krachtiger en beslissender is geworden. Lezen van Savitri en het beschouwen maakt ons open en ontvankelijk voor Haar altijd aanwezige hulp.

De grote onbevredigde godheid

De grote, onbevredigde godheid kon hier verblijven:
Vrij van de dwerg zelf's gevangen sfeer,
Kon haar stemming zijn subliemer spirituele adem herbergen,
Die alle dingen goddelijk kan maken. (p.16 begint)

De grote onbevredigde godheid is Liefde, die op de aarde gewerkt heeft sinds haar begin om een lichaam voor te bereiden, dat volmaakt in staat is om haar transmuterende Vlam te behouden. Maar het is niet gemakkelijk om dit vuur te behouden. Het vereist volledige zelf-vergeetachtigheid, een opperste zelfgave, een

volledige consecratie aan juist de Hoogste. Zelfs het kleinste mengsel en de kleinste onzuiverheid, die komt van Verlangen en het Ego, bedekt deze vlam. Men moet uitgestrekt zijn, zeer uitgestrekt en vrij van alle kleinzieligheid en nauwheid, om deze zeer krachtige kracht te herbergen. Savitri toont ons de weg door het voorbeeld van haar eigen leven.

Het Licht, dat verborgen is in de Afgronden

Want zelfs haar diepten waren heimelijkheden van licht.

Savitri kon dit uitgestrekte onpersoonlijke Vermogen behouden van Goddelijke Liefde, omdat zij leefde in een constante toestand van een integrale zuiverheid, die komt van een volledige en integrale overgave aan het Goddelijke, die geen duistere of onbewuste hoeken achterlaat, die niet aangeraakt worden door het transmuterende Vermogen.

Liefde bewoog in haar als in zijn natuurlijke huis

Tegelijk was zij de stilte en het woord,
Een continent van zelf verbreidende vrede,
Een oceaan van rimpelloos, maagdelijk vuur;
De kracht, de stilte van de goden waren van haar.

Kalm en stil, vol van een stralende Vrede en zuiverheid, een speech, gevuld met de nectar van het Goddelijke die de waarheden aantrekt, verborgen in het hart van de Stilte, een Kracht, die de vermogens van de goden combineert, --- zo is de toestand, die verleend wordt als het resultaat van een constant leven in de Goddelijke Liefde.

In haar vond hij zijn eigen eeuwigheid

In haar vond hij een onmetelijkheid zoals de zijne,
Zijn hoge, warme, subtiele ether vond hij terug
En bewoog in haar als in zijn natuurlijke huis.
In haar ontmoette hij zijn eigen eeuwigheid.

Liefde is de eeuwige waarheid, die nooit sterft. Zij kijkt achter vormen, waardoor zij beweegt. Haar huis is juist de Bron en Fontein van de Schepping, en zij keert terug naar Hem door de vormen, die zij verbindt door haar ontastbare Kracht, die alle dingen samen knoopt, hen samenweeft als een prachtige bundel. Hier in een paar goed geknoopte zinnen hebben we de volmaakte beschrijving van Savitri's goddelijkheid, Haar wezen van Compassie en Liefde, dat naar beneden gekomen is om de mensheid te redden en te helpen in het werk van de goden om de mens te transformeren in een volmaakt beeld van goddelijkheid.

Slotopmerkingen

Zo sluit deze prachtige passage, die niet alleen beschrijft of openbaart, maar ook, door het vermogen van bewustzijn, dat erin gegoten is, ons in intiem contact brengt met het wezen van Savitri. Het inspireert en verheft, zet een allerhoogst en subliem voorbeeld voor de mensheid, opent onze innerlijke deuren naar het prachtige Hart van Liefde van de Goddelijke Moeder, dat ons vult met Haar vrede en Licht en Lieflijkheid en Zaligheid.

Beweging 2

Een Snel Overzicht van Savitri's Leven en Werk p. 16-17

Openingsopmerkingen

De volgende beweging beschrijft samenvattend, als het ware, het leven van Savitri tot dit moment, en contrasteert het met het gewone menselijke leven. De Meester-dichter openbaart ook de algemene wet van de aardse evolutie, die grotendeels onder de wet van Onwetendheid is en de stress van Lijden en pijn. Savitri is gekomen om dit te veranderen. Onze evolutionaire reis moet een lumineus en bewust proces zijn. Het moet een bewuste keuze zijn van de groei in de Godheid, die we zijn. Deze transformatie juist van de wet van ons leven is alleen mogelijk door de interventie van het Transcendente Goddelijke in het kosmische spel. Savitri is gekomen om die Interventie naar beneden te brengen en de manier van de aardse evolutie te veranderen.

Tot dusver...

Tot dusver had geen droeve regel deze lichtstraal onderbroken.

In een enkele zijn vat Sri Aurobindo nog eens prachtig niet alleen het leven van Savitri tot nu toe samen, maar ook een aspect van haar wezen.

Savitri heeft tot nu toe geen verdriet ervaren. Maar dit is niet alleen als gevolg van fortuinlijke, uiterlijke omstandigheden, maar belangrijker als gevolg van haar lumineuze toestand, die geen enkele schaduw toeliet van wanhoop of wolk van doem om het licht vanbinnen te verduisteren. Een stralend geluk was haar natuurlijke staat, iets, dat alleen mogelijk is voor iemand, die leeft door zijn ziel.

Uit genegenheid met gelukkiger sterren

Op de broze boezem van deze hachelijke aarde,
Sinds haar ingesloten zicht in haar adem-gebonden huis,
Uit genegenheid openend naar gelukkiger sterren,
Waar het leven niet is blootgesteld aan droeve verandering,
Herinnerde schoonheid, die dood-gebonden oogleden ontgaat
En zich verwonderde over deze wereld van breekbare vormen,
Gedragen op canvas strips van schemerige Tijd,
Was de straffeloosheid van ongeboren Machten van haar.

Sri Aurobindo vergelijkt dit lichaam met een 'adem-gebonden huis', dat gebouwd is met fragiel materiaal op een precaire en broze ondergrond, altijd verschuivend op de golven van de Tijd. Maar we zijn niet beperkt door het lichaam. Er is een ziel vanbinnen, die gluurt door het vlees, hij kan ver en wijd naar buiten reiken in de rijken van schoonheid, die we hier niet vinden. Hij kan het licht ontvangen van hogere, verre rijken. Dit aardse frame kan gevuld worden met 'machten', die niet geboren zijn in sterfelijke ledematen. Zo is Savitri, die binnenwaarts verbonden was door herinnering en zicht en een ingeboren recht op een lumineuze wereld zonder verdriet en vandaar, dat zij zich verwonderde over de lichamelijke bouwwerken, die sterfelijk zijn en levens, die gevuld zijn met smart en verdriet.

Afmetingen van de goden

Ofschoon zij zich boog om de menselijke last te dragen,
Behield haar tred nog de afmetingen van de goden.

Dit is te zeggen, dat, ofschoon Savitri het lijden van de mensheid deelde en leste, en zich onder de mensen bewoog om hen te helpen door diepe compassie; zij was toch in haar innerlijke wezen ver vooruit in werelden van lumineuze kalmte en spirituele vreugde.

Helder glas

De aardse adem heeft geen smet kunnen maken op dat heldere glas:
Onbezoedeld door het stof van onze sterfelijke atmosfeer
Weerspiegelde het ook nu nog hemel's spirituele vreugde.

Helder glas is het lichaam van Savitri. Terwijl zij op aarde geboren werd, inhaleerde zij het vergif, waarmee haar atmosfeer gevuld is (het vergif van onze gedachten en gevoelens en verkeerde wil en slinkse motieven), bleef zij toch onaangedaan en onbesmet. Zelfs juist haar lichaam, waar dierlijke instincten normaal een sterke greep hebben, bleef zonder smet, zoals een lotusbloem in de modder en slijk.

Hemel's stille schild waakte over het gezonden kind

Bijna zagen zij, wie leefde in haar licht,
Haar speelkameraad in de eeuwigdurende sferen,
Neergedaald uit zijn onbereikbare rijken
In haar verlokkenade nadering's lumineuze ontwaken,
De wit-vurige drakenvogel van eindeloze zaligheid,

Die met brandende vleugels zweefde over haar dagen:
Hemel's stille schild waakte over het gezonden kind.

Wanneer het Goddelijke ook een menselijk lichaam aanneemt, komen er als zijn metgezellen en spelkameraden wezens van de hogere werelden om te helpen met het werk. Deze assistentie kan uiterlijk of innerlijk zijn, afhankelijk van de natuur van het werk. Savitri's kindertijd werd doorgebracht in het gezelschap van lumineuze goden, die haar bewaakten en voorbereidden voor de grote missie. Haar komst zelf trok deze hogere wezens en vermogens, die haar omringden als een ring van bescherming. Prominent onder hen was de 'wit-vurige drakenvogel van eindeloze zaligheid', die mogelijk een of andere combinatie vertegenwoordigt van de vermogens van Maheswari en Mahakali.

Haar jeugd was getroond in kalme gelukzaligheid

Een stralende omloop was haar vroege term,
Jaren als gouden kleding van de goden, die voorbijgaan;
Haar jeugd was getroond in kalme gelukzaligheid.

Deze stralende wezens en hun vermogens omringden en beïnvloedden haar geleidelijk, raakten en vormden haar vroege jaren. Maar terwijl Savitri haar jeugd binnenging, zat zij getroond als een koningin van deze wezens, die haar aspecten en vermogens waren.

Duisternis in aardse dingen

Maar vreugde kan niet duren tot het eind:
Er is duisternis in aardse dingen, (p.17 begint)
Die niet lang een te blijе noot zal verdragen.

De duisternis van het Onbewuste houdt de Aarde in haar greep, terwijl zij alle leven hier omgeeft en onderwerpt aan haar formidabele Wet. Deze duisternis weerstaat en stoot al het Licht af, omdat het toestaan het einde zou betekenen van haar heerschappij op aarde. Zij prefereert de vergankelijk pleziertjes over de eeuwige Vreugde, die het Goddelijke ons kan geven.

De onontkoombare Hand

Ook om haar sloot zich de onontkoombare Hand:
De gewapende Onsterfelijke droeg de valstrik van de Tijd.

Door akkoord te gaan om een menselijk lichaam aan te nemen, heeft Savitri zichzelf onderworpen aan de wet van het Onbewuste, dat het leven hier bestuurt. Geboren worden in een fysiek lichaam is onderworpen worden aan de wetten van aftakeling en desintegratie. Savitri is echter binnenwaarts gewapend met het Licht van Waarheid en het vermogen van Liefde. Zij moet komen om de wet te veranderen, om de suprematie te vestigen van de onsterfelijke ziel over het aardse leven. Maar om dit volledig te volbrengen, moet zij ook eerst het juk ondergaan, dat opgelegd wordt door de geboorte in de Tijd.

Men handelde met haar

Men handelde met haar, die het belaste grote ontmoet.

De Ene hier is het Evolutionaire Vermogen, dat zich verbergt achter de schepping en zijn doel uitwerkt door een complex spel van Tijd. Hij moet de groten testen met het vuur van beproeving, voor aan hen de victorie te schenken en toe te staan, dat een nieuw Licht hier geboren wordt.

Beproeving en het pad

De aanwijzer van de beproeving en het pad,
Die kiest in deze holocaust van de ziel
Dood, verval en smart als prikkels voor de geest,
De dubieuze godheid met zijn toorts van pijn
Verlichtte de kloof van de onvoltooide wereld
En riep haar om de kloof te vullen met haar onmetelijke zelf.

Het pad van evolutie, de reis van het leven is bezaaid met uitdagingen en moeilijkheden. Deze moeilijkheden en beproevingen zijn in feite evolutionaire testen, die ontworpen zijn om onze verborgen krachten naar buiten te brengen en latente mogelijkheden, die slapen in onze ziel. De pijn van het leven is feitelijk ook een mogelijkheid van leven. Pijn laat ons onze onvolmaaktheden zien, zij herinnert ons aan ons onafgemaakte werk, wat het transformeren is van deze wereld van valsheid en onwetendheid en pijn in een wereld van Waarheid en Licht en Ananda. Juist Savitri's geboorte is daarvoor. Zij is gekomen om de afgrond van duisternis en lijden te transformeren door haar op te vullen met haar uitgestrekte liefde.

De Eeuwigheid's verschrikkelijke strategie

Groots en meedogenloos in zijn kalme blik,
Verhoogde hij de Eeuwigheid's verschrikkelijk strategie,
Hij woog de moeilijkheid met de macht

En groef de afgrond dieper, die ieder moet doorkruisen.

De beproeving en de moeilijkheid zijn in exacte proportie aan en maat van onze innerlijke kracht. De occulte opstelling van ons leven is zo, dat al onze omstandigheden zo opgesteld zijn, dat zij ons helpen ontwikkelen. Onze leven's crisis is onze ziel's opportuniteit.

Haar goddelijke elementen overweldigen

Door haar goddelijkste elementen te overweldigen
Maakte hij haar hart verwant met het strijdende, menselijke hart
En dwong haar kracht op de aangewezen weg.

De moeilijkheid en uitdagingen helpen de goddelijke kwaliteiten beitel en verfijnen, waarmee Savitri geboren was. Door haar te belasten met tegenwerking had het evolutionaire Vermogen zich verzekerd, dat zij haar missie niet vergeet.

Het raadsel van mensen's geboorte

Hiervoor had zij de sterfelijke adem aanvaard:
Om te strijden met de Schaduw was zij gekomen
En zij moet het raadsel van mensen's geboorte tegemoet treden
En leven's kortstondige gevecht in de stomme Materie's nacht.

Savitri was vrij geboren. Zij werd niet gedwongen om een menselijk lichaam aan te nemen, zoals wij gewoonlijk doen, wanneer we cirkelen door de mazen van Onwetendheid. Zij koos om zo te doen om het raadsel van mensen's geboorte op te lossen. Dit raadsel is de geboorte van onze onsterfelijke ziel in een lichaam, dat onderworpen is aan aftakeling en dood, de strijd van onsterfelijk leven in een sterfelijk lichaam.

De Ziel's inzet

Hetzij om te dragen met Onwetendheid en dood
Of de weg te houwen van Onsterfelijkheid,
Het goddelijke spel voor de mens te winnen of te verliezen,
Was de ziel's inzet, geworpen met Lot's dobbelsteen.

Dit is onze werkelijke uitdaging, het Werk van werken, waarvoor de ziel iedere keer nederdaalt als hij een menselijk lichaam aanneemt. Het is niet alleen om zijn

goddelijkheid te ontdekken, maar ook om de hele natuur, het lichaam inbegrepen, te verheffen naar haar goddelijke staat. Dit is alleen mogelijk, wanneer we onszelf bevrijd hebben van alle onderwerping aan duisternis, onbewustheid, valsheid en dood in iedere en elke hoek van ons wezen. Savitri is gekomen om ons te leiden en ons de weg te laten zien.

Te leiden, te volbrengen

Maar niet om zich te onderwerpen en lijden was zij geboren;
Om te leiden, te volbrengen was haar glorieuze deel.

Een gemiddeld persoon breekt onder de stress van lijden en een tegenwerkend Lot. Maar de waarlijk groten verschijnen sterker en wijzer. De grootste van allen, echter, zijn victorieus en triomferen niet alleen over lijden, maar ook over een tegenwerkend Lot. Savitri, het geïncarneerde Goddelijke, moet het menselijke lijden ervaren, zoals alle mensen, maar het wordt gedaan door een bewuste keuze, om zo aan de mensheid de weg te laten zien uit deze toestand.

Samenvatting

Zo zien we hier Savitri's Avatarische missie en Doel. Zij is een deel van de Goddelijke Moeder, die naar beneden gekomen is en een menselijke lichaam aangenomen heeft om de mensheid te redden van haar toestand van Duisternis, Onwetendheid en Onbewustheid. Zij is gekomen in het gevang van de Materie midden tussen een dood-gebonden mensheid om de paden uit te houwen van ware Vrijheid en Onsterfelijkheid. Zij is het aardse gebied binnengegaan, dat bestuurd wordt door de wetten van Onwetendheid en dood om het vermogen van de Geest te bevestigen, dat deze wetten kan veranderen en ons te bevrijden van onderwerping aan de blinde duisternis en de ijzeren greep van Onwetendheid.

Beweging 3

Het Enigma van het Menselijke Leven p. 17-18

Openingsopmerkingen

Wat wordt beschreven in de passages, die volgen, is de toestand van het menselijke leven, dat gevangen is in een of ander dubieus spel van kosmische vermogens, dat ons gebonden houdt aan de buitenposten van de Onwetendheid. Zij houden ons gevangen aan het spel van dualiteiten, terwijl zij de diepere geheimen verzegeld houden, die liggen aan de extreme randen van de Natuur. Sri Aurobindo vergelijkt dit gewone menselijke leven met het leven van diegenen, die, zoals Savitri, opgestegen zijn naar een grotere Supernatuur en bewust worden van hun Goddelijke Oorsprong.

Weefsel van aardse makelij

Hier was geen weefsel van aardse makelij
Geschikt voor een dag gebruik door bezige, zorgeloze Machten.

Menselijke wezens worden, ten gevolge van hun onwetendheid, onderworpen aan de kosmische krachten, die het menselijke leven besturen, de goden en de titanen, die ieder werken in de mens en zijn wezen gebruiken als hun instrumenten op verschillende manieren.

Een bezit en speeltje van Tijd's heren

Een flakkerend beeld op het scherm van het Lot,
Half-beziend voor een voorbijgaande show
Of een verstotene op de oceaan van Verlangen
Tot wervelen geslagen in een meedogenloze sport
En heen en weer geslingerd door de diepten van de Omstandigheid,
Een schepsel, geboren om te buigen onder het juk,
Een bezit en speeltje van de Tijd's heren, (p.18 begint)
Of nog een pion, die bestemd komt om geduwd te worden,
Een langzame zet voorwaarts op een onmetelijk bord
In het schaakspel van aarde-ziel met Doem, ---
Zo is het menselijke beeld, getekend door de Tijd.

Mensen zijn het vee van de goden, zoals de Upanishad zegt. Zo is het menselijke leven, zolang hij het Eeuwige nog niet heeft ontdekt en het onsterfelijke element in hem. Tot dan is hij eenvoudig een speeltje, dat bewogen wordt door de krachten van

de lagere natuur en heen en weer geslingerd door hen op de oceaan van Verlangen van een omstandigheid naar een andere, als een hulpeloos schepsel, --- 'een kurk op de zee', zoals de Moeder zegt. Dit spel vindt plaats op een grote schaal van de Tijd, waarin een levenstijd erg kort is, zoals een voorbijgaand moment, waar we leren en groeien en langzaam vooruitgaan, vaak door veel pijn en het hoofd bieden aan de uitdagingen van tegenwerkend Lot.

Een bewust frame, een zelf-geboren Kracht

Een bewust frame was hier, een zelf-geboren Kracht.

Savitri's natuur, zelfs juist haar lichaam was bewust. Zij zelf was niets anders dan de oorspronkelijke Kracht van de Allerhoogste, de Goddelijke Shakti, die een menselijke vorm had aangenomen.

Het enigma en het compromis

In dit enigma van de schemering van God,
Dit trage en vreemde, ongemakkelijke compromis
Van beperkende Natuur met een onbeperkte Ziel,
Waar alles moet bewegen tussen een geordende Kans
En een zorgeloze blinde Noodzakelijkheid
Durft het spirituele vuur niet te hoog te branden.

De ziel in de mens is een wereld van strijd tussen krachten, die zijn verschijning helpen en diegenen, die zijn vooruitgang tegenwerken. Toch werkt een diepe Wijsheid in Natuur's hart, dat haar onberekenbare Doel uitwerkt door wederzijdse oppositie van krachten en hun weerstand. Dit doel is om de ziel niet toe te staan om te ontsnappen aan het aardse leven, maar om de Natuur met zich mee te dragen naar de grote vervulling. Dit is het raadsel van de mens, het enigma, waarvoor hij geboren is om op te lossen en van te ontsnappen.

Het 'blijkbare' compromis tussen de ziel met zijn op God gerichte aspiratie en de natuur in haar huidige toestand creëert een dubbel ongemak --- een ongemak van de ziel, die probeert zichzelf te bevrijden van de binding aan een onwetende natuur, en een stress op de natuur om zichzelf te veranderen in het beeld van de ziel's aspiratie.

De intense Oorspronkelijke Vlam

Wanneer het eenmaal de intense oorspronkelijk Vlam ontmoette,
Zou een antwoordende aanraking alle gemaakte maatregelen

verbrijzelen

En de aarde doen zinken onder het gewicht van het Oneindige.

De intense oorspronkelijke Vlam is het Vuur, dat brandt op de apex van de werelden. Het is de Bron van alle dingen, zelfs als zij diep brandt juist in de kern van de schepping. De Goddelijkheid in ons, die zijn Licht en Kracht naar buiten brengt op de Natuur om haar te transformeren. De Natuur is niet in staat om te volgen; zij gaat langzaam vooruit door vele stappen en stadia. Een te snel ontwaken tot het Allerhoogste Licht zou inderdaad verblindend zijn. Eerst moeten de ontvankelijken voorbereid worden om het te ontvangen en dit wordt gedaan door langzaam de kleivorm te bakken van materie onder de druk van de goddelijkheid vanbinnen. Zou teveel druk toegepast worden, dan zouden de vormen van de natuur eerder breken dan getransformeerd te worden. Daarom is het proces van transformatie langzaam en langdurig.

De wereld is een gevangenis

Een gevangenis is deze immense materiële wereld:
Op iedere weg staat gewapend een steen uitziende Wet,
Bij iedere poort de enorme, sombere wachter's pas.

Sri Aurobindo vergelijkt hier de wereld met een immense gevangenis, die bewaakt tegen onze ware spirituele vrijheid. De wetten van de Dood en Onwetendheid blokkeren iedere weg naar ware Vrijheid, de vrijheid van de ziel. Bovendien houden twijfel, ontkenning en wanhoop de wacht als schildwacht om de ziel's bevrijding te voorkomen uit Onwetendheid.

De duale tafels en de Karmische norm

Een grijs tribunaal van de Onwetendheid,
Een Inquisitie van de priesters van de Nacht
Gerechtelijk gezeteld boven de avonturierziel,
En de duale tafels en de Karmische norm
Beperken de Titaan in ons en de God:
Pijn met zijn zweepslag, vreugde met zijn zilveren steekpenning
Bewaken de Wiel's cirkelende onbeweeglijkheid.

Ons leven gaat heen en weer tussen 'goed en slecht', 'deugd en ondeugd', waarvan ieder zijn eigen consequenties meebrengt naar de ziel, die vooruitgaat naar zijn vrijheid. De ziel blijft daarbij gebonden aan Onwetendheid, aan het spel van dualiteiten, als in een zigzag spel van plezier en pijn. Dit zigzag spel van het leven houdt ons gebonden binnen onze menselijke beperkingen, terwijl het ons weerhoudt

van een ineenstorting in de duistere lagere toestanden, maar ook onze opstijging beperkt naar de Godheid. Dit is het wiel van manifestatie, dat ons bindt aan gewoonte en norm van een soort.

Een binding op de ziel

Een binding is opgelegd aan het hoog-klimmende denken,
Een zegel op het te grote, wijd geopende hart;
Dood blijft de reizende ontdekker, Leven.

Ons denkvermogen en hart bewegen alleen binnen zekere grenzen, ons leven kan alleen uitbreiden tot een zeker punt, waarna het vlees vermoeid raakt en de evolutionaire druk niet kan volgen. Vandaar, dat de ziel geen andere optie over heeft dan de vorm te veranderen en daarmee een nieuw lichaam te nemen en een nieuwe persoonlijkheid om door te gaan met zijn evolutionaire reis.

De langzame evolutionaire verschijning

Zo is de troon van het Onbewuste veilig,
Terwijl de trage kronkelingen van de eons voorbijgaan
En het Beest graast binnen de gewijde omheining
En de gouden Havik de hemel niet meer kan doorkruisen.

Zo wordt alles een langzaam en traag proces. De gewijde omheining is het veld van de natuur, de individuele persoonlijkheid, die bedoeld is om een instrument te worden van de ziel en een bewust kanaal van de Geest. In plaats daarvan wordt zij een slaaf van de dierlijke delen, die nog veel regelen van onze natuur. Ons denkvermogen blijft gesloten voor de vermogens van een hogere intuïtieve kennis, die neerdaalt naar ons van de Supramentale hoogten. Onze ziel blijft gebonden aan de rijken van Onwetendheid, in plaats van hoog te vliegen in spirituele hemelen.

Slotopmerkingen

We zouden deze passages niet moeten nemen als Sri Aurobindo's uiteindelijke oordeel over de karmische Wet. Een zeer gedetailleerd en veelzijdig exposé volgt in Boek Zes.

Beweging 4

De Onbeperkte Vlam p. 18-19

Openingsopmerkingen

Tegen de achtergrond van de huidige menselijke toestand openbaart Sri Aurobindo ons de goddelijke persoonlijkheid van Savitri. Zij is de onbeperkte aspiratie in de Natuur, die zich altijd probeert te overtreffen. Zij is de belichaming van de Goddelijke Wil in de mens, die werkt gedurende de tijdperken om hier op Aarde Licht en Vrede en Zaligheid en Onsterfelijkheid naar beneden te brengen en te vestigen. Zij belichaamt de aspiratie van de Tijdperken en is gewapend gekomen met het Goddelijke Vermogen om het te realiseren. Zij is het victorieuze vermogen van de Allerhoogste, die gekomen is om de victorie voor de mens te winnen. Zij is de Allerhoogste Liefde, die alleen de aardse natuur kan transformeren; Zij is waarlijk de belichaming van Goddelijke Genade, die ongezien in de schepping werkt.

De vlam van aspiratie

Maar één stond op en ontstak de onbeperkte vlam.

Aspiratie opent de deur en bereidt het menselijke vaartuig voor om onze menselijke bestemming voorbij te gaan en ons te bevrijden van slavernij aan de omstandigheden en ons te bevrijden van Onwetendheid. Maar om volledig effectief te zijn, moet deze aspiratie constant en alles omarmend zijn, 'onbeperkt' zogezegd. Savitri licht deze vlam op in de mens, de vlam van eindeloze opstijging.

Zij boog Haar hoofd niet

Aangeklaagd door het duistere Vermogen, dat alle zaligheid haat
In het akelige hof, waar leven moet betalen voor vreugde,
Veroordeeld door de mechanische rechter
Tot de kwellende straf van mensen's hoop, (p.19 begint)
Boog zij haar hoofd niet voor het grimmige vonnis,
Haar hulpeloze hart ontblotend voor lot's slag.

Maar daar is het Onbewuste, dat de schepping terugtrekt naar de afgrond en haar gevangen houdt tot Duisternis en Onbewustheid en Valsheid en Dood. Zij staat de mens niet toe om te ontsnappen uit haar duistere net. Zij haat Licht en Liefde en Vrede, en alles dat de groeiende goddelijkheid verzorgt en koestert. Zij staat alle opwaartse inspanning in de weg door twijfel en wanhoop te verspreiden, een beeld te schetsen van een sombere wereld. Dit moet getackeld worden voor de ware en volhardende victorie van het Goddelijke. Savitri is naar beneden gekomen om deze Victorie te vestigen op Aarde en in de mensheid. Daarom moet Zij de vermogens het

hoofd bieden, die de mogelijkheid ontkennen van Goddelijke Leven voor de mens.

De mentaal-geboren wil in de mens

Zo buigt en moet de mentaal-geboren wil in de mens,
Gehoorzaam aan de van oudsher vastgestelde statuten,
Zonder beroep de lagere goden toelaten.

De ware wil in de mens is een afgevaardigde van de Goddelijke Wil en is vandaar al-krachtig, maar het wordt bewolkt door het denkvermogen en verstoord in haar actie door het verlangen-zelf. Daarom worden we onderworpen aan de krachten van Onwetendheid en Valsheid, die de oude manieren van leven wensen voort te zetten. We moeten leren te onderscheiden en niet de krachten van de lagere natuur toelaten, wanneer we wensen om instrumenten te worden van het Nieuwe Bewustzijn op Aarde, dat probeert hier een goddelijkere manier van leven te vestigen.

De Supermensheid van de toekomst

In haar had de supermens zijn zaad gelegd.

Savitri is gekomen om de mensheid een stap voorwaarts te dragen, naar de supermensheid van morgen, die vrij zal zijn van Onwetendheid, fouten, zwakheid en de beperkingen van vandaag. Zij draagt de zaden van de toekomst in haar en koestert ze door het Licht en de Liefde, die zij naar beneden gebracht heeft naar de Aarde.

Machtige droomvleugels

Niet in staat om zijn machtige droomvleugels te vouwen
Weigerde haar geest zich vast te klampen aan de gewone grond,
Of, wanneer zij al leven's gouden betekenissen geroofd vindt,
Vermengd met aarde, van de sterrenlijst geschraapt,
Of doven met zwarte wanhoop het Godgegeven licht.

Ofschoon ieder menselijk wezen binnen zichzelf een goddelijk deel draagt, dat droomt van Waarheid en Schoonheid en het Goede, is dit goddelijke zaad, de ziel, niet ontwikkeld en sterk genoeg om de natuur te beïnvloeden en te vormen. Vast in de modder van een inferieure natuur sluit hij ofwel een pact ermee, terwijl hij zijn goddelijke oorsprong vergeet, of anders, wanneer hij de lelijkheid en valsheid ziet rond de mensheid, overweldigd wordt met wanhoop, geen inzet vindt van zijn leven.

Savitri is gekomen om deze balans om te keren en de Geest's vermogen te bevestigen over de omstandigheden.

Lapte niet op met falen

Haar wezen, gewend aan het eeuwige en het ware,
Zich van haar goddelijke bronnen bewust,
Vroeg niet aan de sterfelijke zwakte pijn's verlichting,
Lapte niet met falen onderhandeling en compromis.

Op zoek naar verscheidene remedies voor het probleem van het lijden en de pijn heeft de mensheid verscheidene tijdelijke en partiële methoden . Deze helpen ons onmiddellijk, maar het probleem komt weer naar boven, omdat de wortels intact gelaten zijn. Maar Savitri, die de Waarheid kent en bewust is van haar goddelijkheid, wil een volledige victorie, een radicale remedie en geen tijdelijke persoonlijke oplossing.

Een taak had zij te doen

Een taak had zij te doen, een woord te spreken:
Terwijl zij het onvoltooide verhaal schreef van haar ziel
Met gedachten en daden gegraveerd in Natuur's boek,
Accepteerde zij niet om de lumineuze bladzijde te sluiten,
Haar handel met de eeuwigheid te annuleren,
Of een handtekening te zetten van zwakke instemming
Met het ruwe saldo van wereld's wisselmarkt.

Savitri is gekomen om de Goddelijke Impuls in de mens te vervullen. Zij is gekomen om succesvol de grote strijd van de Toekomst te vechten, die geboren probeert te worden, tegen een verleden, dat volhardt. Zij is gekomen om het verhaal te schrijven van de schepping, dat ingebed is in haar ziel. Door haar gedachten en daden is zij gekomen om een nieuwe standaard van leven te vestigen, een leven, dat gebaseerd is op Waarheid en Vrijheid en eenheid en Licht, waarbij de wereld bevrijd wordt van haar slavernij aan valsheid en Onwetendheid.

Een kracht in haar, aan het werk, sinds de aarde

Een kracht in haar, aan het werk sinds de aarde gemaakt was,
Terwijl hij in het leven het grote wereldplan volbrengt,
Na de dood onsterfelijke doelen najaagt,

Verzette zich om frustratie's dorre rol toe te staan,
De betekenis van haar geboorte in Tijd te verspelen,
Het bewind te gehoorzamen van terloopse feiten
Of haar hoge afkomst af te staan aan het vluchtige Toeval.

Niet een keer, maar verscheidene keren, heeft de Goddelijke Moeder geboorte genomen op aarde, sinds juist haar begin. Iedere keer als er iets gedaan wordt, is er een stap voorwaarts genomen. Terwijl zij noch falen noch nederlaag toestaat als definitief, in de grote strijd tegen krachten, die de wereldmars tegenwerken, heeft zij op aarde gewerkt sinds haar formatie en werkzaam om hier alle Glories van een goddelijke schepping naar beneden te brengen. Nogmaals hervat zij dit werk als het geïncarneerde Goddelijke.

Slotopmerkingen

Zo zien we een glimp van het innerlijke leven van Savitri, een incarnatie van de Goddelijke Moeder. Gewapend met het victorieuze vermogen van Waarheid, is zij gekomen om de victorie te winnen voor de aarde en de mensheid. Ofschoon Zij menselijk is in verschijning, wellen Haar daden op uit een bovenmenselijke bron en laten voetafdrukken achter van het geïncarneerde Goddelijke, langs wiens wegen de toekomst zal wandelen.

Beweging 5

De Kracht Vanbinnen p. 19-20

Openingsopmerkingen

Savitri heeft de uitdaging van Bestemming geaccepteerd. Zij weigert zich te onderwerpen aan de blinde wet van het Lot. Maar daarvoor moet zij het Vermogen ontdekken, dat het vaste schema van dingen hier kan veranderen. Dat wordt nu aan ons geopenbaard.

In ons eigen zelf

In haar eigen zelf vond zij haar hoge toevlucht;
Zij evenaarde met de ijzeren wet haar soevereine recht:
Haar enkele wil verzette zich tegen de kosmische heerschappij.

Dat vermogen is in de mens, het Vermogen, dat de vaste voorkanten van het Lot kan veranderen. Het ligt daar slapend en ongebruikt. Het wordt het best uitgedrukt door twee woorden 'Wil' en 'Vertrouwen'. Dit zijn de twee vermogens, die tevoorschijn komen uit onze ziel en het vaste voorfront van het Lot kunnen veranderen. Savitri is gewapend met deze soevereine 'Wil', die het volledige gebied van kosmische krachten, die ons Lot bepalen, te boven kan komen en beheersen.

Om de wielen van Doem te stoppen

Om de wielen van Doem te stoppen, verrees deze grootheid.

We worden nog eens in aanraking gebracht met een krachtig aspect van Savitri, --- haar innerlijke kracht en moed, haar standvastigheid, haar oprechtheid van doeleinde. Zij is bewust van haar missie en klaar om het hoofd te bieden aan enige hoeveelheid van uitdagingen en moeilijkheden in het proces. Nu ontwaakt zij tot de uitdaging, die opgelegd wordt door de Dood en het Lot.

De klop van het Ongeziene

Door de klop van het Ongeziene op haar verborgen poorten
Werd haar kracht, versterkt door bliksem's aanraking
Uit de sluimer gewekt, waarin haar hart zich had teruggetrokken.(p.20 begint)

Het is het 'Uur van God', dat in ons leven komt, wanneer alle uiterlijke ondersteuning

van ons is weggenomen, zodat de verborgen innerlijke deur zou kunnen openen. Degenen, die zich naar binnen keren gedurende zodanige momenten, ontdekken hun verborgen kracht, die tot nog toe in slaap was tot dan. Dit is Savitri komen laten zien door haar eigen voorbeeld.

Dat wat doodt en spaart

Het verdroeg de slag van Dat, wat doodt en spaart.

In het Uur van God wordt ons ego-zelf verslagen, maar de ziel groeit machtiger en sterker.

Vlam van een Ziel

Over de ontzaglijke grens kan geen oog zien,
De vreselijke weg versperrend, die geen wil kan veranderen,
Stond zij tegenover de machines van het universum;
Een hart stond in de weg van de aandrijfwielen,
Haar reusachtige werkingen pauzeerden voor een denkvermogen,
Haar machtige conventies ontmoetten de vlam van een ziel.

De mars van de Tijd is onvermurwbaar, waar de enige zekerheid verandering is. De wereld blijft altijd veranderen, terwijl zij beweegt, en herhaalt toch mechanisch en uit gewoonte oude bewegingen, terwijl zij ons daarbij gebonden houdt aan oude fouten en hun consequenties. Alleen, wanneer ons hart en denkvermogen op een lijn staan met de meest innerlijke ziel, kunnen we boven verandering stijgen, voorbije gewoonten ongedaan maken en onszelf bevrijden van de verwickelingen van het Lot.

De magische hefboomwerking van de ziel

Een magische hefboomwerking is plotseling gevangen,
Die de gesluierde Onuitsprekelijke's tijdloze wil beweegt:
Een gebed, een meesterdaad, een koningsidee
Kan mensen's kracht verbinden met een transcendente Kracht.

De ziel vanbinnen is de magische hefboom, die de Genade naar beneden kan roepen, die de Bestemming verandert. Een oprecht gebed in het hart, een hardnekkige wil om zichzelf aan het Goddelijke te geven, zelfs een idee en een contemplatie over het Goddelijke zijn soms genoeg om de Transcendente's Interventie naar beneden te brengen in ons leven.

Het wonder wordt de gewone regel gemaakt

Dan wordt wonder de gewone regel gemaakt,
Eén machtige daad kan de loop der dingen veranderen;
Een eenzame gedachte wordt almachtig.

Wanneer onze ziel eenmaal naar voren treedt, ons denkvermogen en hart bestuurt, dan wordt het leven een eeuwigdurend wonder en een voortdurend uitvouwen van de Genade.

Slotopmerkingen

Savitri laat ons nog eens de weg zien, de weg naar ware vrijheid en meesterschap. Zij is gekomen om ons te laten zien, dat de mens niet onderworpen hoeft te zijn aan het blinde determinisme van het Lot. De Bestemming kan veranderd worden, maar daarvoor moeten we onze ziel vanbinnen ontwaken en de Genade van Boven naar beneden roepen.

Beweging 6

De Godheid, verborgen Achter de Machinerie van de Natuur p. 20-21

Openingsopmerkingen

De natuur is niet hoofdzakelijk een blinde mechanische Energie, die vormen bouwt en hen dan vernietigt. Een Wijsheid, een uitgestrekte, lumineuze Intelligentie, een bewuste Kracht staat besloten, terwijl hij werkt achter alle bewegingen van de Natuur. Deze waarheid wordt thuisgebracht naar ons in de zinnen, die volgen.

Natuur's massale machinerie

Alles lijkt nu de Natuur's massale machinerie;
Een eindeloze dienstbaarheid aan de materiële overheersing
En lange determinatie's starre ketting,
Haar vaste en onveranderbare gewoonten, die Wet navolgen,
Haar rijk van de onbewuste, vaardige kunstgreep
Annuleren de claim van mensen's vrije wil.

Onze huidige wetenschap is in werkelijkheid een wetenschap van verschijningen. Zij bestudeert de wetten en processen van de Natuur, die mechanisch en onbewust werken door een vaste ketting van oorzaak en gevolg. Volgens onze hedendaagse Wetenschap is er weinig gebied om deze wetten te veranderen, omdat bij definitie het een lijn van proces is, die de natuur volgt. Er zijn echter andere lijnen van de natuur, die we nog niet onderzocht hebben, andere en hogere determinismen, die de balans kunnen veranderen. Maar voor onze huidige visie van dingen lijken natuur's processen een vaste en onveranderbare wet. Zoals we later zullen zien, is dit foutief of op zijn best alleen een partiële kijk, gebaseerd op de studie van oppervlakte verschijningen.

Een machine en een onbezielde energie

Ook hij is een machine tussen machines;
Een zuigerbrein pompt de gedachtevormen uit,
Een kloppend hart snijdt emotie's vormen uit;
Een onbezielde energie fabriceert een ziel.

Volgens deze kijk is de mens nog een andere machine van de Natuur en alles wat we denken en voelen en willen en doen is niets anders dan het resultaat van zekere mechanische activiteiten in de organen. Zelfs de ziel is niets anders dan een product van een mechanische energie, bewegingen, waarvan we in het brein het besef

creëren van een subjectief zelf en de ziel.

Materie's bindpalen

Of het beeld van de wereld openbaart de tekenen
Van een gebonden Kans, die haar oude stappen herhaalt
In cirkels om Materie's bindpalen.

Alles in de wereld kan hoofdzakelijk gezien worden als een vast patroon, dat gecreëerd wordt door een herhalend moment van energie, een gewoonte, z gezegd, --- een gewoonte, die in groeven geboord is van de materie door kansbewegingen.

Het kolossale werk van een onmetelijk, onwetend denkvermogen

Een willekeurige reeks van ongerijmde gebeurtenissen,
Waarvan de rede een bedrieglijke betekenis verleent, is hier,
Of de empirische, instinctieve zoektocht van het Leven,
Of het kolossale werk van een onmetelijk, onwetend denkvermogen.

Wanneer we kijken naar het oppervlakte fenomeen en de string van gebeurtenissen, die zich verdringen in ons menselijke leven, zouden we haastig kunnen concluderen, dat er nog enige zin, noch enig doeleinde, noch enige richting en doel in is. Alleen ons denkvermogen geeft een betekenis aan dingen, die er geen hebben. Ons leven wordt eenvoudig gedreven door blinde instincten en behoeftes in de zoektocht naar iets, dat er nooit is.

Zo is het beeld van de wereld, zoals zij verschijnt aan een oppervlakkige kijk.

Maar Wijsheid komt en inzicht groeit

Maar wijsheid komt en inzicht groeit vanbinnen:
Dan kroont het werktuig van de Natuur zichzelf tot koning;
Hij voelt zijn getuigende Zelf en zijn bewuste kracht;
Zijn ziel treed terug en ziet het allerhoogste Licht.

Maar langzaam groeit de Wijsheid vanbinnen. Terwijl onwetendheid terugtreedt, worden we bewust van de ware ziel en zijn vermogen over de Natuur. Terwijl we kijken achter de vormen en bewegingen van de natuur, onszelf ontwarren uit de vaste groeven van gewoonten en patronen, keren we opwaarts en ontdekken de Glorie, die zich verbergt achter het masker van vlees.

De Godheid

Een Godheid staat achter de ruwe machine. (p.21 begint)

Dit is de grote waarheid, die we hier moeten realiseren, de waarheid, dat we niet hoofdzakelijke een lichaam zijn, noch zelfs hoofdzakelijk een product van levensenergie en gedachten, maar bovenal een Ziel, die verward is in de materie en het denkvermogen, een ziel, die zijn toestemming geeft aan de activiteiten van het leven. Dit is de Godheid vanbinnen, die we ontdekken, wanneer we achteruit stappen uit de verschijningen en de Waarheid zoeken, die verborgen is in het hart van de Natuur, binnen de diepten van de schepping.

Slotopmerkingen

In deze enkele zinnen heeft Sri Aurobindo beknopt de verschillende gezichtspunten samengevat, die door de mens vastgehouden worden, zolang hij niet wijzer en nederiger geworden is door de Goddelijke Aanwezigheid binnen in hem. Dan wordt hij krachtig genoeg om de balans te veranderen van de Natuur en zijn Lot te beheersen.

Beweging 7

De triomf van Vuur p. 21

Openingsopmerkingen

Het vuur binnen de mens is het Licht en het Vermogen van de Geest. De mens zal waarlijk vrij zijn en meester van zijn innerlijke en uiterlijke leven, wanneer hij dit Agni, de Goddelijke wil, zal ontdekken; wanneer hij zichzelf verenigt met het Goddelijke, zal hij ook delen in de alwetendheid en almachtigheid van de Heer. Zo een moment is nu gekomen in Savitri's leven.

De victorie voor God

Deze waarheid brak door in een triomf van vuur;
Een victorie was behaald voor de God in de mens,
De godheid onthulde zijn verborgen gezicht.

Zolang als we geïdentificeerd zijn met het lichaam, denkvermogen en leven, blijven we hulpeloos gebonden aan de mechanische groeven van de Natuur. Alleen, wanneer we de Goddelijke Aanwezigheid hebben ontdekt vanbinnen, kunnen we victorieus staan boven de Natuur en vandaar meester van het Lot. Dit is de victorie van God in de mens.

De grote Wereldmoeder

De grote Wereldmoeder ontwaakte nu in haar:
Een levende keuze keerde lot's koude, dode draai,
Bevestigde de geest's tred op Omstandigheid,
Drong het gevoelloze, ijselijke, wentelende Wiel terug
En stopte de zwijgende mars van Noodzakelijkheid.

Savitri wordt bewust van wie zij is, een deel van de Goddelijke Moeder, die geïncarneerd is op Aarde voor een doel. Het zijn alleen de Genade van de Goddelijke Moeder en Haar kracht, die de Victorie kunnen winnen over de Dood en Valsheid en Onwetendheid, die op dit moment regeren over de aardenatuur en haar onderwerpen aan fout en lijden en pijn. Met Haar Genade en Kracht is niets onmogelijk.

Vlammende krijger van de eeuwige toppen

Een vlammende krijger van de eeuwige toppen,
Gemachtigd om de deur te breken, die ontkend en gesloten was,
Sloeg van Dood's gelaat zijn zwijgende absolute
En verbrak de grenzen van bewustzijn en Tijd. (Einde van canto 2)

Van alle aspecten van de Goddelijke Moeder is het Haar Krijger aspect, Kali, dat in haarzelf het Vermogen behoudt om de deuren te openen naar het Eeuwige, ons te bevrijden van de begrenzende beperkingen van Tijd en Ruimte, ons te bevrijden van de tirannie van de Dood, en het leven eerder nu te transformeren dan hierna.

Slotopmerkingen

Zo eindigt dit krachtige canto, die op een bepaalde manier Savitri's werk en missie samenvat en ons in aanraking brengt met het wezen van de Goddelijke Moeder. Savitri, het boek, en Savitri, de geïncarneerde Goddelijke Moeder, wiens aanraking we ontvangen door het boek, worden daarbij een middel voor onze eigen bevrijding en transformatie.

Slotopmerkingen voor Boek Een Canto II

Zo zien we in dit korte maar bondige Canto niet alleen een glimp van Savitri's goddelijke persoonlijkheid, het doel en de missie van haar geboorte, maar in een wijdere zin het doel van onze eigen geboorte in dit spel van Ruimte en Tijd. De Meester-dichter raakt ook kort de werkelijke oorzaak aan van ons lijden, wat komt door de beperkingen, die aan onze ziel opgelegd worden door een beperkende Natuur. Dit is de grote binding, de binding van Onwetendheid, die de ziel in de mens moet verbreken, als hij vrij moet zijn en sterk en schoonheid bouwen en waarheid en perfectie in en door aardse vormen creëren. Dit is de werkelijke inzet van ons leven, die we op de een of andere tijd het hoofd moeten bieden. Tot dan blijven we hoofdzakelijk gebonden slaven van de natuur en de inferieure vermogens, die achter haar werkingen en processen staan. Maar er is een Hogere Wil, een Groter Vermogen, een Allerhoogst Licht, die ons niet alleen kunnen bevrijden, maar ook juist onze natuur kunnen omvormen tot haar goddelijke equivalent. Dit is de grote moeilijkheid en de uitdaging van het menselijke leven, die we hier moeten oplossen. Voor degenen, die zo streven, is er de Hulp van Savitri, de belichaming van de Goddelijke moeder. Zij leidt en opent de deuren, die we binnen moeten gaan met vertrouwen en een oprechte aspiratie. Zij bouwt de brug, waarover we moeten lopen

met moed en vertrouwen.